

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

2.nodaļa: Kalpošana.

101.

Vai cilvēkiem pieklājas būt bezrūpīgiem? Daži bezrūpību jauc ar paļaušanos uz Hierarhiju; viņi ieskata, ka, ja viņi šeit iemiesojušies, tad kāds uzņēmis atbildību par viņiem. Bet Lielā Kalpošana ir lielas rūpes.

Rūpes jāapsveic arī kā Uguns iedegšanās. Nevis sīkā domāšana, bet visdziļāk norūpējusies doma izšķīl no sirds gaišas dzirkstis.

Ne jau mazas rūpes uzņēmis cilvēks, iegūstot domāšanu. Sacīts – ne visai daudz maksā bagātnieka smaids, bet nabadzīgais, kas saglabājis smaidu ir Dieva līdzgaitnieks. Tā tauta izprot smaida vērtību rūpēs.

102.

Jāiegaumē, ka Lielā Kalpošana pievieno varenās Ķēdes izziņai. Izprotiet to visā apjomā, visā gara saspringtībā, cik vien to iespējat. Tāda saspringtība ir brīnišķīga, kad tai pievienojas neredzami līdzstrādnieki. Viņi nostiprina bruņojumu, viņi pasargā no bultām un apgaismo ceļu. Kā spārnos var lidot cilvēks, viņš ieguvis neskaitāmus līdzstrādniekus, taču tie pakļaujas Hierarhijai. Tā dažreiz pāri fiziskajiem apsvērumiem pacelsim garu līdz augstākajiem balstiem. Par to jārunā, kā par Lielās Kalpošanas vairogu.

103.

Katrs, kas tuvāko aicina uz ugunīgām kristībām, ir jau Dižās Kalpošanas dalībnieks. Neviena, kas piedalījies Patiesības Krusta nešanā, nepagurs. Katrs, kas izpratis Pasaules vajadzības, jau saīsina augšupejas ceļu. Katrs, kas atzinis sirds kā Agni Mājokļa nozīmi, ir jau uz pareizā ceļa.

104.

Svētība tiem, kas kaut reizi padomājuši, ka viņiem dotas iespējas Kalpošanai. Šāda doma vien jau atver Ugunīgās Pasaules sākuma Vārtus. Bet kas lepnībā domā “tikai pats sasniegšu”, tas savas iespējas izlieto, lai kalpotu patībai. Kāda nošķirtība skan sevis slavināšanā! Kāda vientulība – patības cietums! Bet līksmi ir domāt – “vēl varēšu atnest Tev, Valdoni.” Nav robežu šādām sirds veltēm! Vai gan sirds nekļūs cēlāka, izmeklējot veltei dārgumu? Viscēlākās domas ietver šādu lūgšanu. Sirds velte taču arī ir lūgšana. Tā atver daudzus vārtus. Ne savu nopelnu apzināšanās, bet ziedošanās palīdz pārkāpt sliekšņus. Kad ziedošanās ir pilnīga, tā noved garām visām šausmu parādībām. Var sacīt sliekšņu iemītniekiem – nav laika skatīties uz jums! Tā ziedošanās ir atvieglojums.

105.

Cilvēkus, kas uzņēmušies Dižo Kalpošanu, var nosaukt par “Debesu akmeni”! Tiecoties viņi pildīs ar Gaismu. Viņi caururbj zemākos slāņus un ietver sevī dimantu – adamantu. Bet nav viegli būt dimantam, lai pārvarētu tumsu, ir jānostiprinās gaismā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

2.nodaļa: Kalpošana.

Dižā Kalpošana nepazīst mieru, gars norūdās pastāvīgā sardzē. Daudz mazo zemes patiesību jāpārklāj ar augstirdības kupolu. Jāietērpjas Gaismā, kas plūst no Hierarhijas. Jāietver Smalkā un Ugunīgā Pasaule kā dabiska parādība. No bedres var nepamanīt Sauli, bet no akas pēta zvaigznes. Kalpošanas ceļā var gadīties visnegaidītākais, bet pieredzējis Vadonis neaizmirsīs, ka katrs pasaulīgs zaudējums kompensējas izplatījumā.

106.

Pašreizējie notikumi vēlreiz norāda uz domu nozīmi. Jūs jau redzat, ka greznība satricināta; redzat arī, ka maģija nosodīta un domāšana ievirzīta uz Hieroiedvesmi. Abi šie apstākļi ir graujoši tumšajiem. Bez greznības un buršanas viņi ievērojami zaudēs spēku. Bet viņiem paliek trešais apstāklis, proti, vāju prātu mulsināšana. Visbēdīgākais ir tas, kas vājie prāti neietver veselīgās sākotnes. Viņu svārstīgums prasa daudz enerģijas, tāpēc Mēs pievēršam uzmanību pašam galvenajam, lai koncentrētu enerģiju uz nepieciešamāko. Jūs esat dzirdējuši par Mūsu Karogu. Patiešām, lai to nes, kas spēj. Tāpat arī visā citā paudīsim iecietību un piespiedīsim tumšos pakalpot.

107.

Līdzsvara ceļu palīdz iepazīt pārdomas. Cilvēkiem ļoti bieži jāatgādina, ka lasīšana un pat izpratne nav pārdomāšana. Jāiemācās pārdomāt. Ārējai izpratnei jādod impulss ugunīgam pārdomu procesam. Uguns ir dižs līdzsvars. Pilnīgi apzinīgi jātuvojas Līdzsvara Ceļam, kur nav svārstīšanās un šaubu, kur ir tikai Dižā Kalpošana.

108.

Jūs esat redzējuši gredzenus, kuri maina krāsu atkarībā no nēsātāja stāvokļa un apkārtnes apstākļiem. Bija redzams, ka to nokrāsas daudzveidība nevarēja būt atkarīga no paša metāla kādības. Tas nozīmē, ka uz gredzena bija nogulsņējies ķīmisms no ārienes, bet bez ugunīgās enerģijas arī ķīmisms nevar radīt tādu fenomenu. Protams, kad radās iespēja ārējo iedarbību pārnest sirdī, tad senais fenomens kļuva nevajadzīgs. To varēja parādīt tikai kā vissenākajā literatūrā minētu, bet nevajag izšķiest enerģiju tur, kur sirds jau uzsākusi Hieroiedvesmes ugunīgo ceļu. Tāpat arī visās citās enerģijas izpausmēs nekavējoši jāgriežas pie Augstākās Saskaņas, tiklīdz organisma stāvoklis to atļauj. Skolotāja uzdevums ir vispirms ātrāk pacelt Hieroiedvesmes pakāpē.

109.

Visaugstākais ir Hieroiedvesme, tā pavada caur visu dzīvi. Nav vajadzīgi rituāli tur, kur ir Saskaņas liesma. Vajag sargāt Uguns Centru. Pat senajie jau bija izpratuši Uguns nepārtrauktības simbolu. Dzīve jāpiepilda ar degsmi. Sākumā cilvēks domāja par sevi, pēc tam par citiem, bet beidzot viņa darbības derīgas visam esošajam. Viņš vairs nedomā par derīgumu, bet elpo tajā un ienes dzīvību Neaptveramības plašumā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

2.nodaļa: Kalpošana.

110.

Hieroiedvesmei derīga strāva, kuru dēvē par – Hierarha Zīmogu. To var sajust uz galvvidus, tas mirdz kā balsts stars. Pazīstot Hieroiedvesmi, iespējams šo izjūtu saglabāt atmiņā.

111.

Ja Hieroiedvesme pievelk domu noteiktai zemei vai vietai, tas nozīmē, ka kosmiski jau veidojas dižas nozīmes apstākļi. Varbūt no zemes lietu stāvokļa šāda vietas izjūta nav izskaidrojama. Varbūt no zemes redzes viedokļa tādas zemes atrodas visnepievilcīgākajā stāvoklī, bet augstākais likums jau nosaka sevišķa sprieguma vietu.

Zemes acis vēl neredz, bet Hieroiedvesme jau virza apziņu turp, kur nolemts Augstākā Gaismas mirdzums. Tā Hieroiedvesme pāri jūtziņai rāda mums Gaismu. Bieži tā ir pretrunīga redzamībai, bet tā runā Ugunīgās Pasaules vārdus. To var attiecināt arī uz izjūtu, par kuru šodien runājām. Hieroiedvesme virza turp, kur jau zaigo virsotne.

112.

Hieroiedvesmei jāpiepilda visa dzīve. Tai nav jābūt atrausmei no Zemes esamības, bet tai jātop par dzīves vienīgo izpausmi. Kad Hierarhs norāda uz Ugunīgās apziņas sākumu, tad katrs izrunātais vārds un katra doma būs jau atbilstoši augstākajam lēmumam. Dzīvē jāievēro, kā rodas pareizs lēmums, un, atbilstoši tam, nemaldīgi nostiprinās arī izpratne.

113.

Hieroiedvesme, patiesi, saka – uzvarētāja modrības zaudējums ir visbriesmīgākā satriekšana. Skanēt ritmā un to nenostiprināt, būs likuma pārkāpums. Uzvarai jāatnes harmoniska likumība. Uzvara nav uzliesmojums, bet visu likumu jaunrade. Ievērojiet līdzsvaru, kādu dod īstā uzvara. Briesmas ir uzvaras draugs. Ja to neizpratīsiet šodien, tad apjēgsit rīt. Ugunīgo sirdi briesmas dara stipru. Tā izpratīsim uzvaru visā tās diženumā.

114.

Tieši kā uz priekšu izmests enkurs Hieroiedvesme ved pa pareizu ceļu. Ir pareizi domāt arī par jauniem cilvēkiem. Ja ceļmalā sēž tīģeri, tad labāk pa šo ceļu nestaigāt. Patiesi, ceļu ir daudz, bet cilvēki baidās pat padomāt par jaunu ceļu. Cilvēku ir daudz, ierodas jauni un pieaug. Ja nebija redzami jaunie vakar, tas nenozīmē, kā viņi neieradīsies rīt.

115.

Ugunīgā ceļā cilvēks domās tiecas pasteigties. Daudz zemes šķēršļu, vilinājumu un kārdinājumu. Iztikuši tumšie spēki. Bet kādreiz cilvēks iegremdējas Hieroiedvesmē

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

2.nodaļa: Kalpošana.

un izsauca – “lai notiek ātrāk!” Tā atjaunotiem spēkiem, atpakaļ neskatīdamies, cilvēks trauksmīgi steidzas uz Ugunīgo Pasauli. Arī šāda pārdoma ir derīga ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

116.

Hieroidvesmes virzīta apziņa – kā brīnišķīgs Augstāko Spēku atspulgs. Kā brīnišķīga atskaņa ir sirds dzirde. Kā svētavots jāizprot gars, kas apstiprināts kā īsts Kosmisko Spēku līdzstrādnieks un palīgs. Ir daudz vadu, kas var skanēt tikai ar vienu stīgu. Redzam, ka vienpusīgā domāšana uztver tikai tās strāvas, kas saskaņojas ar vada būtību. Redzam, kā netīrie vadi pienēsā dažādas sērgas. Redzam, kā pašapmierināšanās pilda lappuses un piezīmes. Redzam, kā piesavinās Kosmiskās Tiesības. Redzam, kā apiet un pretendē uz Ugunīgajām Tiesībām. Līdztekus šķīsta gara ierakstiem izplatījumā joņo ārdīšanas viesuļa spirāles. Ugunīgām sirdīm līdztekus Mēs redzam veselus savaldzināto pulkus un pēc Kosmiskā Likuma nav iespējams aizturēt Karmas roku. Katra mazā apziņa vispirms gara valdonību piedēvē sev. Top skumji redzot zemo rekordus. Ikviena ugunīga sirds tiecas šķīstīt rekordus. To paturēsim prātā ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

117.

Gara spēki arī ir tās gara strāvas, kuras ieplūcina dažādas enerģijas. Hieroidvesmi iespējams sūtīt tikai ar gara strāvām. Pārzemes spēks ir ietverts šo strāvu Nesējos. Gars un sirds, kas šādu strāvu piesātināti, spēj atvairīt daudzus uzbrukumus. Mēs bieži esam novērojuši, kā vientuļš ceļinieks Kalpošanas ceļā spēja atvairīt tumsas uzbrukumus. Gara spēki piešķir jūtīgai darbības spēku. Gara strāvas ir saite ar Augstākajiem Spēkiem. Kad varenās enerģijas piesātina būtņi, tad sākas visu augstāko centru attīstība. Hieroidvesma var nostiprināties sirdī, kuru iededzinājusi tuvība Gaismas Hierarhijai. Tāpēc ceļā uz Ugunīgo Pasauli ir tik svarīgi izprast šīs strāvas, jo visam jāpiemēro apzinīga pieeja, lai radītu saiti ar Neredzamo Uguns Pasauli – tā, patiesi, gara spēki spēj iekarot Pasaules.